

CONV 400/02

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende plenarmødet den 7.-8. november 2002¹ i Bruxelles**

I. ÅBNING AF MØDET

1. Samordning af de økonomiske politikker

- a) debat om rapporten fra Gruppe VI, der har Klaus Hänsch som formand
(CONV 357/02)

Som indledning på debatten udtrykte formanden over for Klaus Hänsch og alle gruppens medlemmer sin tilfredshed med den rapport, som de har forelagt konventet. Formanden erindrede om, at mandatet til Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance ikke var nogen let opgave, idet enhver drøftelse af økonomisk governance meget hurtigt kommer til at berøre selve indholdet af politikkerne. Han fandt, at det er lykkedes gruppen at drage konklusioner på mange punkter, men at der fortsat er mange spørgsmål i rapporten, som bør drøftes i konventet.

¹ Et ordret protokollat fra plenarmødet findes på <http://european-convention.eu.int>.

Formanden mindede om, at formålet med debatten ikke var at drøfte den kurs for den økonomiske politik, som nogle gerne ser udviklet i EU, men at udstikke en institutionel ramme, der gør det muligt for EU at føre en politik effektivt uden at foregribe retningslinjerne for denne politik.

i) Gruppens rapport

Klaus Hänsch fremlagde følgende konklusioner fra gruppens rapport:

Der var bred enighed om at bibeholde kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne inden for såvel den økonomiske som den monetære politik, hvor kompetencen for den monetære politik i euroområdet ligger hos EU og forvaltes af Den Europæiske Centralbank, og kompetencen for den økonomiske politik fortsat beror hos medlemsstaterne.

For så vidt angår den monetære politik var der bred enighed om, at Den Europæiske Centralbank fortsat bør være uafhængig af politisk påvirkning, og at dens nuværende struktur og mandat bør opretholdes, idet dens hovedopgave er at sikre prisstabilitet. Efter visse medlemmers opfattelse bør der dog udvises større åbenhed fra Den Europæiske Centralbanks side, og de ønskede ECB's mandat udvidet til at omfatte vækst og beskæftigelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan der opnås en forbedring af samordningen mellem politikkerne på det økonomiske, sociale, fiskale og beskæftigelsesmæssige område, erindrede Klaus Hänsch om de fire eksisterende instrumenter: de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, stabilitets- og vækstpakten, den åbne koordinationsmetode og den fiskale harmonisering.

Gruppens medlemmer gik klart ind for en styrkelse og forbedring af samordningen. Der var imidlertid ikke enighed om Kommissionens rolle i styrkelsen af denne samordning. Det fiskale område var særlig følsomt. Skønt et flertal af medlemmerne gik ind for, at Rådet, når det lovgiver, træffer afgørelse med kvalificeret flertal under anvendelse af den fælles beslutningsprocedure på områderne indirekte beskatning, selskabsskatter samt energi- og miljøbeskatning, gik andre medlemmer imod, at der overhovedet anvendes kvalificeret flertal på dette område.

Gruppen fandt, at Eurogruppen er et meget væsentligt instrument som uformelt debatforum for medlemsstaterne i euroområdet, og ønskede at bevare dets uformelle karakter. Med hensyn til de formelle afgørelser vedrørende euroområdet mente mange af gruppens medlemmer, at de bør træffes på samlinger i Rådet (økonomi og finans), hvor det udelukkende er euroområdets medlemsstater, der er til stede.

Gruppen gjorde opmærksom på, at effektiviteten af euroens repræsentation udadtil i internationale fora bør forbedres. Et udsnit af gruppen mente, at det fortsat bør være formanden for Eurogruppen, der skal varetage denne rolle, mens andre ønskede en bemyndigelsesbestemmelse i traktaten, som tildeler Kommissionen denne rolle i lighed med ordningen på det handelspolitiske område.

Forslagene til ny affattelse af artikel 2, 3 og 4 i TEF og artikel 2 i TEU var meget omstridte. Her stod forskellige politiske opfattelser over for hinanden. Nogle gik ind for, at der henvises til fuld beskæftigelse, social og territorial sammenhængskraft og social markedsøkonomi. Andre fremhævede holdbar vækst og konkurrenceevne. Klaus Hänsch ønskede en debat på plenarmødet om dette spørgsmål, idet det rakte ud over gruppens kompetenceområde.

ii) Plenarmødets debat/konklusioner

Under den generelle debat, der fulgte, blev gruppens enighed bekræftet med hensyn til at bevare den nuværende kompetencefordeling mellem EU og medlemsstaterne inden for henholdsvis den økonomiske og den monetære politik, dvs.

- kompetencen inden for den monetære politik i euroområdet ligger hos EU;
- kompetencen inden for den økonomiske politik forbliver hos medlemsstaterne.

Der var ligeledes enighed om, at det er nødvendigt at fastsætte de økonomiske og sociale mål i den nye forfatningstraktat. Formanden gjorde opmærksom på, at præsidiet til sin tid i lyset af debatten vil undersøge mulige formuleringer med henblik på at definere nogle mål, der tager hensyn til såvel de økonomiske som de sociale aspekter; præsidiet vil i januar eller februar forelægge plenarmødet sine idéer om indholdet af artiklerne om EU's værdier og mål, som skal stå i de første afsnit af forfatningstraktaten.

Mange gik ind for en bedre samordning af de nationale økonomiske politikker. Dette er for nogles vedkommende ensbetydende med, at Kommissionens rolle bør styrkes.

Det lykkedes at nå til enighed om, at Kommissionen bør kunne udstede en første advarsel vedrørende gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker direkte til den berørte medlemsstat. Flere støttede ligeledes forslaget om, at Rådet træffer sine afgørelser på grundlag af et forslag fra Kommissionen, idet den pågældende medlemsstat bør være udelukket fra at deltage i afstemningen.

Med hensyn til stabilitetspagten var den fremherskende holdning, at den bør opretholdes, men at den er et "politisk instrument", der ikke bør optræde i traktaten. Formanden understregede imidlertid, at den er af afgørende betydning i forbindelse med budgetstabilitet og samordning af de økonomiske politikker.

For så vidt angår proceduren for uforholdsmæssigt store underskud ønskede mange af konventets medlemmer, at Kommissionen skal kunne udstede en første advarsel til den medlemsstat, der er berørt af et uforholdsmæssigt stort underskud. I forbindelse med de videre faser støttede flere konventsmedlemmer idéen om, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen, fortsat således at den berørte medlemsstat er udelukket fra at deltage i afstemningen. Der var dog nogle, der gik imod denne idé: det er nødvendigt at fortsætte overvejelserne i præsidiet.

På det fiskale område var der ingen, der satte spørgsmålstegn ved de fiskale beføjelser, der er fastsat i traktatens artikel 93, 94 og 175. Med hensyn til selve procedurerne ønskede mange af konventets medlemmer, at disse ændres, således at der kan gøres fremskridt på det skattepolitiske område med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, idet der i forfatningstraktaten indskrives en liste over foranstaltninger, som Rådet træffer afgørelse om med kvalificeret flertal.

De konventsmedlemmer, der ønsker at bevare princippet om enstemmighed på det fiskale område, gjorde derimod kraftigt opmærksom på deres holdning. Formanden konkluderede, at dette spørgsmål bør indgå i et senere forslag til konventet.

I forbindelse med den åbne koordinationsmetode gik mange medlemmer ind for, at den indskrives i traktaten, herunder med bestemmelser om Europa-Parlamentets og Kommissionens rolle. Præsidiet vil overveje, hvordan den åbne koordinationsmetode kan indskrives i forfatningstraktaten under hensyn til de betænkeligheder, der er blevet fremført og i lyset af rapporten fra den gruppe, der har Giuliano Amato som formand, og som fremlægger sine anbefalinger på næste plenarmøde.

Mange af konventets medlemmer understregede de vanskeligheder, som Eurogruppen vil stå over for efter udvidelsen. Der er ikke enighed om at gøre Eurogruppen mere formel. Formanden sagde, at præsidiet vil overveje spørgsmålet. For så vidt angår de egentlige afgørelser vedrørende euroområdet ønskede nogle, at de træffes af Rådet (økonomi og finans) i en sammensætning, der kun omfatter euroområdet medlemsstater, mens andre foreslog at anvende metoden for forstærket samarbejde.

Mange gik ind for at styrke arbejdsmarkedets parter rolle.

Selv om gruppen ikke har foreslået en konkret løsning i denne henseende, var der tydeligvis stemning for én enkelt repræsentation for euroområdet på internationalt plan, idet dette dog vanskeliggøres af, at et større antal EU-medlemsstater, i alt fald inden for nær fremtid, ikke deltager i dette område. Der blev fremført flere forslag. Formanden foreslog, at arbejdsgruppe VII, der har Jean-Luc Dehaene som formand, undersøger dem og tager dette spørgsmål med i sin rapport.

b) debat om Det Sociale Europa
(CONV 300/02 + COR 2 og CONV 374/02)

Formanden indledte debatten med at minde om den anmodning, som flere medlemmer af konventet har fremsat med støtte fra en række andre medlemmer om en debat på plenarmødet vedrørende sociale anliggender. Det er et vigtigt emne, som Europas borgere tillægger stor betydning. Eftersom det er konventets opgave at behandle spørgsmål af strukturel karakter, bør debatten fokusere på eventuelle ændringer af de eksisterende traktatbestemmelser.

En lang række af dem, der tog ordet vedrørende dette spørgsmål, understregede betydningen af at behandle dette spørgsmål på en tilstrækkelig ambitiøs måde i den kommende forfatningstraktat. Man ville ikke kunne forstå, hvis traktaten ikke indeholder nogen henvisninger til sociale anliggender. Traktaten bør indeholde bestemmelser om etablering af et europæisk socialt marked; det indre marked er ikke et mål i sig selv.

Flere talere redegjorde for nogle af de specifikke elementer, som traktaten bør henvise til. De omfatter grundlæggende sociale rettigheder, social beskyttelse, fuld beskæftigelse, lighed mellem kønnene og behovet for at beskytte tjenesteydelser af almindelig interesse.

En række talere påpegede nødvendigheden af at udforme de relevante instrumenter, som der er behov for med henblik på at virkeliggøre EU's sociale målsætninger. For nogle indebar dette, at EU's eksisterende beføjelser på det sociale område skal udvides. Det er for eksempel vigtigt, at en ambitiøs tilgang på beskæftigelsesområdet bakkes op af bestemmelser, der giver mulighed for hensigtsmæssig lovgivning på området.

Det blev også påpeget, at der er behov for at indføre hensigtsmæssige instrumenter for at tilskynde til koordinering af de socialpolitiske områder, der fortsat er medlemsstaternes ansvar. For nogle betød dette, at den åbne koordinationsmetode skal indføjes i traktaten. Flere mente, at den bredere anvendelse af socialpolitikken bør anerkendes i traktaten ved, at der indføres en horisontal bestemmelse. Der blev også givet udtryk for det synspunkt, at anvendelse af kvalificeret flertal bør være hovedreglen for alle afgørelser på det sociale område.

Flere talere understregede betydningen af at give arbejdsmarkedets parter en passende rolle, og det bør i højere grad bør afspejles i den ny traktat. Nogle nævnte også værdien af bredere høringer af det civile samfund.

De fleste talere opfordrede til, at der nedsættes en arbejdsgruppe vedrørende sociale anliggender under konventet.

En taler mente, at det ikke er muligt at skabe én enkelt europæisk social model. Socialpolitikken er først og fremmest et anliggende for de enkelte medlemsstater, og det bør fortsat være tilfældet; der bør derfor ikke ske nogen udvidelse af beføjelserne på dette område.

Formanden konkluderede, at det er en stærk følelse af, at Europa bør være mere end bare et fælles marked, og at dette bør komme til udtryk ikke blot i EU's overordnede målsætninger, men også i EU's politikker. Det er dog klart, at EU også skal bevare sin konkurrenceevne i forhold til resten af verden. Begge disse elementer har været drøftet i Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance, og begge bør afspejles i forfatningstraktaten.

For så vidt angår spørgsmålet om beføjelser er der forskellige synspunkter, men en række medlemmer anmodede om at udvide de eksisterende beføjelser, og der blev endog fremsat forslag om at indføje horisontale bestemmelser, der henviser til andre politikområder. Det var betydelig støtte til at sikre, at arbejdsmarkedets parter får en passende rolle.

Formanden noterede sig, at det var betydelig støtte til at nedsætte en arbejdsgruppe vedrørende det sociale Europa. Det vil ske ifølge de sædvanlige procedurer, idet der vil blive taget hensyn til resultaterne af plenarmødet ved udarbejdelsen af gruppens mandat.

2. **Redegørelse fra Guiliano Amato om forløbet af arbejdet i Arbejdsgruppe IX vedrørende Forenkling af Instrumenter og Procedurer**
3. **Redegørelse fra John Bruton om forløbet af arbejdet i Gruppe X vedrørende Sikkerhed og Retfærdighed**

Konventet påhørte mundtlige redegørelser for drøftelserne i hver af disse to grupper, der vil forelægge deres rapporter på det næste møde (den 5.-6. december).

Fredag den 8. november

4. **Fortsættelse af den indledende debat om det foreløbige udkast til en forfatningstraktat (dok. CONV 369/02)**

Den konsensus, der var opnået på det foregående møde om traktatens forfatningsmæssige karakter og om dens struktur, blev bekræftet i samtlige indlæg.

Der blev desuden fremsat mere specifikke bemærkninger:

- nogle konventsmedlemmer understregede, at målsætningen for konventet bør være at udarbejde hele traktaten, også anden del, for således at fremsende et fuldstændigt produkt til regeringskonferencen
- EU bør ikke blot defineres som en union af stater, men også som en borgernes union

- flere understregede ønsket om hurtigt at få skabt klarhed over den institutionelle arkitektur; den institutionelle trekant bør styrkes; efter visse opfattelse ville nye ordninger for valg af formanden for Kommissionen kunne gøre det lettere at nå frem til en aftale om en valgt formand for Det Europæiske Råd
- for så vidt angår De Europæiske Folks Kongres blev det foreslået, at denne ikke skal indgå som en af institutionerne, fordi dette ville give den en karakter, der ikke er ønskelig, men at den indsættes i en anden del af traktaten som et forum for udvidelse af den demokratiske deltagelse i livet i EU
- der blev desuden fremsat følgende forslag:
 - der indsættes bestemmelser om konkurrence i afsnittet om det indre marked
 - regionernes rolle nævnes eksplicit
 - den sociale dialog indsættes i traktatens første del
 - kravet om åbenhed understreges
 - bestemmelserne om forsvarlig forvaltning styrkes
- nogle konventsmedlemmer gav udtryk for betænkeligheder med hensyn til et specifikt afsnit om forsvar.

Formanden konkluderede, at udkastet til arkitektur og opbygning af traktaten havde fået en positiv modtagelse, og at de øvrige spørgsmål, der var blevet rejst om indholdet eller placeringen af de enkelte bestemmelser, skulle tages op til fornyet behandling i forbindelse med drøftelsen af de tekster, som præsidiets forelægger for konventet fra begyndelsen af 2003, og som udarbejdes i lyset af debatterne i plenum.

5. Komplementær kompetence

- debat om rapporten fra Gruppe V, der har Henning Christophersen som formand (dok. CONV 375/02)

Inden forelæggelsen af konklusionerne fra arbejdsgruppe V (CONV 375/02) ønskede Henning Christophersen at komme med en nærmere redegørelse i tilknytning til visse bemærkninger, han havde modtaget. Han oplyste bl.a., at gruppens hovedmålsætning var klart at få præciseret, hvad der er medlemsstaternes, og hvad der er EU's ansvarsområder, og at gruppen på intet tidspunkt havde overvejet at lade nogen af fællesskabspolitikkerne føre tilbage til medlemsstaterne. Han ønskede heller ikke at rejse tvivl om Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser. Den nye betegnelse, som gruppen havde foreslået, nemlig "supplerende foranstaltninger", foregreb heller ikke betydningen af de pågældende politikområder.

i) Arbejdsgruppens rapport

I sit indlæg understregede Henning Christophersen følgende elementer i rapporten:

- En af gruppens centrale anbefalinger var forslaget om i traktatens første del at indsætte et særligt afsnit, der udelukkende vedrører kompetence. Dette afsnit bør indeholde en kort beskrivelse af kompetencen (dette spørgsmål havde givet anledning til visse forbehold i gruppen), en definition af de forskellige former for kompetence samt principperne for udøvelse af EU's kompetence.
- For så vidt angår definitionen af selve de komplementære kompetencer var det, da gruppen konkluderede, at "der kan ikke vedtages EU-lovgivning (forordninger og direktiver) som supplerende foranstaltninger", ikke dens hensigt at foregribe en afgrænsning af, hvad der skal henhøre under Unionens lovgivende myndighed, idet denne opgave henhører under den arbejdsgruppe, som Giuliano Amato er formand for, og det var heller ikke dens hensigt at rejse tvivl om Europa-Parlamentets deltagelse i beslutningstagningen på de pågældende områder gennem den fælles beslutningsprocedure

Ved at anvende samme terminologi som i den nuværende traktat ønskede gruppen at angive, at de supplerende foranstaltninger omfatter områder, hvor medlemsstaterne ikke har overdraget deres lovgivningsmæssige kompetence til EU, og at EU som følge heraf kun kan vedtage foranstaltninger på disse områder for at supplere eller støtte medlemsstaternes indsats, idet disse foranstaltninger i intet tilfælde på nogen måde kan harmonisere, træde i stedet for, ændre eller endsige påvirke medlemsstaternes lovgivning.

- Gruppen har opstillet en liste over principper for udøvelsen af EU's kompetence. Henning Christophersen fremhævede den balance, der findes i denne liste. Der er tale om princippet for tildeling af kompetence, nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, princippet om fællesskabsrettens forrang, princippet om national gennemførelse, principperne om solidaritet og fælles interesse samt princippet om respekt for den nationale identitet.
- Den formulering, som gruppen har foreslået i forbindelse med princippet om tildeling af kompetence (hvor det fastslås, at den kompetence, der ikke er overført til EU fortsat henhører under medlemsstaterne) og princippet om respekt for den nationale identitet (der omfatter en liste med eksempler) tog ikke sigte på at ændre indholdet af disse principper, men kun på at gøre dem tydeligere for borgerne.
- For så vidt angår samspillet mellem funktionel kompetence (f.eks. det indre marked) og kompetence på specifikke områder, navnlig de områder, der er omfattet af supplerende foranstaltninger, har gruppen foreslået at indsætte de principper i traktaten, som er blevet knæsat af retspraksis. "Hovedvægten" (forstået som "hovedformål, indhold og tilsigtede virkninger") skal være bestemmende for valget af retsgrundlag i traktaten.
- Artikel 308 bør bibeholdes som "beskyttelsesklause". Henning Christophersen fremhævede, at man som modvægt til de mekanismer, der vanskeliggør anvendelsen af denne klausul har foreslået at indføre nye specifikke retsgrundlag på de områder, hvor artikel 308 systematisk er blevet anvendt, og at udvide denne artikel til ikke blot at gælde det indre marked, men samtlige EU's målsætninger.

ii) Debat/konklusioner

Under den efterfølgende debat gav et stort antal medlemmer af konventet udtryk for, at de ikke kunne tilslutte sig den tilgang, der var anvendt i gruppens rapport.

Den nye betegnelse "supplerende foranstaltninger", der er foreslået, blev af mange talere anset for at være for uigennemskuelig, da det ikke fremgår, at der er tale om områder, hvor EU har beføjelser til at handle.

Arbejdsgruppens forslag om at omformulere udtrykket "en stadig snævrere union" (artikel 1 i TEU) for at undgå at give det indtryk, at en fremtidig overførsel af kompetence i sig selv er et mål for EU, mødte modstand fra flere medlemmers side. Nogle mente, at problemet var opstået på grund af en fejlagtig fortolkning, da denne artikel omhandler unionen mellem folkene og derfor ikke har følger for kompetencen. Henning Christophersen understregede i sit svar, at denne anbefaling ikke skulle ses som et forsøg på at begrænse artiklens politiske anvendelsesområde. Tværtimod, for selv om gruppen ikke kunne nå til enighed om en alternativ affattelse, så behandlede den en række forslag til affattelse, som alle indeholdt den samme stræben efter en union mellem de europæiske folk. Han erindrede om, at der også var blevet fremsat forslag om ændringer af denne artikel af europæiske politiske grupper i deres holdninger til konventet.

Ingen talere gav udtryk for betænkeligheder i forbindelse med anbefalingen om, at der i den nye forfatningstraktat indsættes et særligt afsnit, der dækker alle spørgsmål om kompetence, herunder en definition af kategorierne af kompetence og af principperne for udøvelse af EU's kompetence.

En lang række medlemmer gav derimod udtryk for, at de ikke kunne tilslutte sig tanken om, at der i forfatningstraktaten indsættes en "grundlæggende afgrænsning af EU's kompetence", da de anså det for at være et forsøg på igen at sætte det spørgsmål om et kompetencekatalog på dagsordenen, som konventet allerede har afvist.

Et stort flertal var modstandere af gruppens forslag om et forbud mod at anvende lovgivningsmæssige instrumenter i forbindelse med komplementære kompetencer. Dette forbud kunne ifølge nogle talere få til følge, at Europa-Parlamentet med et snuptag fratages sine lovgivningsmæssige beføjelser i henhold til proceduren med fælles beslutningstagning på de pågældende områder. Mange konventsmedlemmer mente, at man bør afvise tanken om at etablere en sammenhæng mellem kompetencetypen og instrumenter. Det var dog ingen talere, der bestred, at forbuddet mod at harmonisere de nationale lovgivninger er et element, der karakteriserer næsten alle de pågældende områder.

Medtagelsen af områder som social- og arbejdspolitik eller forskning på listen over de områder, der i rapporten udpeges som hørende ind under komplementære kompetencer, gav anledning til indvendinger fra en lang række konventsmedlemmer.

Bestemmelsen om respekt for den nationale identitet gav ligeledes anledning til forbehold fra en lang række talere. Flere mente, at der var tale om et forsøg på igen at bringe tanken om en liste over medlemsstaternes kompetencer på banen - en tanke, som konventet allerede klart har afvist, og de gav udtryk for, at de foretrak en mere generel affattelse af artikel 6, stk. 3, i TEU. Henning Christophersen mindede om, at gruppen i den endelige rapport har tilføjet ordene "blandt andet" inden opregningen af eksempler for at understrege, at den er vejledende og ikke udtømmende. Gruppen agter at præcisere princippet, og den vil i den forbindelse undgå, at denne opregning af eksempler kan ses som et katalog over staternes kompetencer.

For så vidt angår artikel 308 var der bred enighed om, at der er behov for at bibeholde en "fleksibilitetsklausul", med strenge betingelser for beslutningstagningen, herunder krav om enstemmighed i forbindelse med Rådets drøftelser og vedtagelser. Konventsmedlemmerne var mere kritiske med hensyn til beskyttelsesmekanismerne i forbindelse med "fleksibilitetsklausulen". Således var mange konventsmedlemmer modstandere af, at der ikke længere er parallelitet mellem formerne, hvilket fører til, at der gives mulighed for med kvalificeret flertal at ophæve en retsakt, som er vedtaget med enstemmighed; mange konventsmedlemmer var også imod muligheden af forudgående judiciel kontrol. Som Henning Christophersen selv bemærkede, var der blevet givet udtryk for, at man klart foretrak tanken om, at der skal udøves en politisk kontrol både af Europa-Parlamentet, idet der skal være krav om sammenstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, inden der træffes beslutninger, og af de nationale parlamenter gennem en tilknytning til mekanismen for hurtig varsling, som Arbejdsgruppen vedrørende Nærhedsprincippet har fremsat forslag om.

Som afslutning på debatten konkluderede formanden for mødet, Jean-Luc Dehaene, at man på baggrund af debatten på plenarmødet kunne konstatere, at et stort flertal af konventsmedlemmerne ikke kunne tilslutte sig den tilgang, der var anvendt i rapporten, og at præsidiet på grundlag af de forskellige elementer, som var kommet frem under denne debat, ville tage spørgsmålet op til overvejelse på et senere tidspunkt.

6. Spørgetid

Dette punkt blev taget af dagsordenen på grund af tidsmangel.

II. NÆSTE MØDE I KONVENTET

Formanden meddelte, at næste møde i konventet finder sted torsdag den 5. december, kl. 15.00, og fredag den 6. december, kl. 9.30. Mødet er først og fremmest afsat til gennemgang af rapporter fra Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling af Lovgivningsprocedurer og Instrumenter og Arbejdsgruppen vedrørende Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed.

DET EUROPÆISKE KONVENT
Plenarmødet den 7.–8. november 2002

TALERLISTE
efter indlæggenes rækkefølge

Torsdag, den 7. november

1. Samordning af de økonomiske politikker

- a) debat om rapporten fra Gruppe VI vedrørende Økonomisk Governance, der har
Klaus Hänsch som formand
(CONV 357/02)**

1. Caspar EINEM – Østrig (parlamentet)
 2. Timothy KIRKHOPE – Europa-Parlamentet
 3. Evrypidis STYLIANIDIS – Grækenland (parlamentet)
 4. Pierre MOSCOVICI – Frankrig (regeringen)
 5. Elmar BROK – Europa-Parlamentet
 6. Danuta HÜBNER – Polen (regeringen)
 7. Andrew DUFF – Europa-Parlamentet
 8. Michel BARNIER – Kommissionen
 9. Erwin TEUFEL – Tyskland (parlamentet)
 10. Pierre LEQUILLER – Frankrig (parlamentet)
 11. Hans Martin BURY – Tyskland (regeringen)
 12. Gianfranco FINI – Italien (regeringen)
 13. Josep BORRELL FONTELLES – Spanien (parlamentet)
 14. Pervenche BERÈS – Europa-Parlamentet
 15. Peter HAIN – Det Forenede Kongerige (regeringen)
 16. Johannes VOGGENHUBER – Europa-Parlamentet
 17. Henrik Dam KRISTENSEN – Danmark (Folketinget)
 18. Alfonso DASTIS – Spanien (regeringen)
 19. Marie NAGY – Belgien (parlamentet)
- (Blå kort: FARNLEITNER, FAYOT, d'OLIVEIRA MARTINS)*
20. Lena HJELM-WALLÉN – Sverige (regeringen)
 21. Josef ZIELENIEC – Den Tjekkiske Republik (parlamentet)
 22. Giorgos KATIFORIS – Grækenland (regeringen)

23. Valdo SPINI – Italien (parlamentet)
24. Ernani LOPES – Portugal (regeringen)
25. William ABITBOL – Europa-Parlamentet
26. Gijs de VRIES – Nederlandene (regeringen)
27. Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europa-Parlamentet
28. Adrian SEVERIN – Rumænien (parlamentet)
29. Hubert HAENEL – Frankrig (parlamentet)
30. Göran LENNMARKER – Sverige (parlamentet)
31. Louis MICHEL – Belgien (regeringen)
32. Ayfer YILMAZ – Tyrkiet (parlamentet)
33. Hildegard PUWAK – Rumænien (regeringen)
34. Lamberto DINI – Italien (parlamentet)
35. Jacques SANTER – Luxembourg (regeringen)
36. Linda McAVAN – Europa-Parlamentet
37. Cristiana MUSCARDINI – Europa-Parlamentet
- (Blåt kort: THORNING-SCHMIDT)*
38. Gisela STUART – Det Forenede Kongerige (parlamentet)
39. Piia-Nora KAUPPI – Europa-Parlamentet
40. Oguz DEMIRALP – Tyrkiet (regeringen)
41. Dick ROCHE – Irland (regeringen)
42. Riitta Lisa KORHONEN – Finland (parlamentet)
43. Emilio GABAGLIO – (Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation) observatør
44. Roger BRIESCH – (Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg) observatør
- (Blåt kort: HEATHCOAT-AMORY)*

Torsdag, den 7. november

1. Samordning af de økonomiske politikker

b) debat om det sociale Europa (CONV 300/02 + COR 2 og CONV 374/02)

1. Anne VAN LANCKER – Europa-Parlamentet
 2. Proinsias DE ROSSA – Irland (parlamentet)
 3. Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (parlamentet)
 4. Ben FAYOT – Luxembourg (parlamentet)
 5. Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)
 6. Eduarda AZEVEDO – Portugal (parlamentet)
 7. Paraskevas AVGERINOS – Grækenland (parlamentet)
 8. Carlos CARNERO – Europa-Parlamentet
 9. Danny PIETERS – Belgien (parlamentet)
 10. Antonio TAJANI – Europa-Parlamentet
 11. Jan KOHOUT – Den Tjekkiske Republik (regeringen)
 12. Frans TIMMERMANS – Nederlandene (parlamentet)
 13. Per DALGAARD – Danmark (Folketinget)
- 3. Orientering ved John Bruton om status over drøftelserne i Arbejdsgruppe X vedrørende Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed**

(Blå kort: STUART, ROCHE, HAENEL)

DET EUROPÆISKE KONVENT
Plenarmødet den 7.–8. november 2002

TALERLISTE (revideret)
efter indlæggenes rækkefølge

Fredag, den 8. november

– **Fortsættelse af den indledende debat om det foreløbige udkast til en forfatningstraktat**

1. Sören LEKBERG – Sverige (parlamentet)
2. Antonio TAJANI – Europa-Parlamentet
3. Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (regeringen)
4. Pierre LEQUILLER – Frankrig (parlamentet)
5. Joschka FISCHER – Tyskland (regeringen)
6. Olivier DUHAMEL – Europa-Parlamentet
7. Alberto COSTA – Portugal (parlamentet)
8. Kimmo KILJUNEN – Finland (parlamentet)
9. Hannes FARNLEITNER – Østrig (regeringen)
10. Johannes VOGGENHUBER – Europa-Parlamentet
11. Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)
12. Jacob SÖDERMAN – (Den Europæiske Ombudsmand) observatør
13. Reinhard RACK – Europa-Parlamentet
14. Pierre CHEVALIER – Belgien (regeringen)
15. Liia HÄNNI – Estland (parlamentet)
16. Jos CHABERT – (Regionsudvalget) observatør

5. Komplementær kompetence
debat om rapporten fra gruppe V, der har Henning Christophersen som formand
(CONV 375/02)

1. Pierre LEQUILLER – Frankrig (parlamentet)
2. Alfonso DASTIS – Spanien (regeringen)
3. Lamberto DINI – Italien (parlamentet)
4. Joschka FISCHER – Tyskland (regeringen)
5. Erwin TEUFEL – Tyskland (parlamentet)
6. David HEATHCOAT-AMORY – Det Forenede Kongerige (parlamentet)

7. Andrew DUFF – Europa-Parlamentet
8. Alain LAMASSOURE – Europa-Parlamentet
9. Michael FRENDON – Malta (parlamentet)
10. Pierre MOSCOVICI – Frankrig (regeringen)
11. Helle THORNING-SCHMIDT – Europa-Parlamentet
12. Diego LOPEZ GARRIDO – Spanien (parlamentet)
13. Gijs de VRIES – Nederlandene (regeringen)
14. Hannes FARNLEITNER – Østrig (regeringen)
15. Klaus HÄNSCH – Europa-Parlamentet
16. René van der LINDEN – Nederlandene (parlamentet)
17. Michael ATTALIDES – Cypern (regeringen)
18. Olivier DUHAMEL – Europa-Parlamentet
19. Pervenche BERÈS – Europa-Parlamentet
20. Pierre CHEVALIER – Belgien (regeringen)
21. António VITORINO – Kommissionen
22. Ernani LOPES – Portugal (regeringen)
23. Jens-Peter BONDE – Europa-Parlamentet
24. Lena HJELM WALLÉN – Sverige (regeringen)
25. Edmund WITTBRODT – Polen (parlamentet)
26. Liia HÄNNI – Estland (parlamentet)

(Blåt kort: TOMLINSON)

27. Francesco SPERONI – Italien (regeringen)
28. Marie NAGY – Belgien (parlamentet)
29. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (regeringen)
30. Joachim WUERMELING – Europa-Parlamentet

(Blå kort: TIILIKAINEN, MacCORMICK, VANHANEN)